

Під Новий рік
Зеров Микола Костянтинович

Ішов додому, цукор ніс пайковий
І думав про гіркий щоденний труд...
Разком огнів світився Голлівуд
У чарах новорічної обнови.

Скрізь шаруділо: радий і святковий,
Настріть незнаному збирався люд;
Мороз прибрав весь учорашній бруд,
Що серце тис і накладав окуви.

Минала заздрість, гамувався шал.
Що ж! Хай вершиться бідний ритуал
Стрівання рядового пілігрима,

Хай рання юнь, надіями рясна,
Схиляється бездумними очима
Над склянкою рожевого вина.

1.01.1932

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/pid_novy_rik